Πρόοδος σὲ ἔρευνες γιὰ τὴ σχιζοφρένεια

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Μία νέα ἐξήγησις τῆς αἰτίας τῆς σχιζοφρενείας ἀνεκαλύφθη ὑπὸ Ἀμερικανῶν ἐπισημόνων: ὅτι, πιθανῶς ἡ ψυχασθένεια αὐτὴ ἔχει ἐποχικοὺς λόγους, ἐκδηλοῦται δὲ κατόπιν μολύνσεως ἐξ ἰοῦ.

Ὁ δρ. Φούλλερ Τόρρεϋ, ψυχίατρος εἰς τὸ Νοσοκομεῖον Σαὶντ Ἐλίζαμπεθ τῆς Οὐάσιγκτων καὶ δύο συνεργάται του, ἀνεκάλυψαν ὅτι οἱ πλεῖστοι τῶν Ἀμερικανῶν οἱ ὁποῖοι πάσχουν ἐκ σχιζοφρενείας ἔχουν γεννηθῆ τὸν χειμῶνα ἢ τὴν ἄνοιξιν, ἐλάχιστοι δὲ κατὰ τὸ θέρος ἢ τὸ φθινόπωρον.

Δεύτερον, ὁ δρ. Τόρρεϋ εὗρηκεν ὅτι πολλοὶ σχιζοφρενεῖς ἐμφανίζουν εἰς τὸ αἷμα των ἢ εἰς τὸ ὑγρὸν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ των ἴχνη μακροχρονίων ἰώσεων, τὰς ὁποίας εἶχαν ὑποστῆ κατὰ τὸ παρελθόν. Ἡ ἴωσις αὐτὴ ἦτο, κατὰ κανόνα, συνήθης κατὰ τοὺς μῆνας τοῦ χειμῶνος ἢ τῆς ἀνοίξεως, κατὰ τοὺς ὁποίους εἶχον γεννηθῆ οἱ σχιζοφρενεῖς οὗτοι. Τὸ ἓν τρίτον τῶν χρονίων σχιζοφρενῶν τοὺς ὁποίους ἐξήτασεν ἔχουν δείγματα μολύνσεων ἐξ ἰῶν.

Αἱ μελέται τοῦ δρ. Τόρρεϋ, ἐγένοντο εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ἰνστιτοῦτον Ὑγείας τοῦ Μαϊρίλανδ καὶ εἰς τὸ νοσοκομεῖον Σαὶντ Ἐλίζαμπεθ. Ἀμφότερα τὰ ἱδρύματα ἔχουν πλουτρίθμους ἀσθενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἔχουν εἰσαχθῆ ἐπανειλημμένως εἰς τὰ δύο ἱδρύματα διὰ σχιζοφρένειαν.

Ἡ σχιζοφρένεια ἔχει ὡς συμπτώματα τὴν ἀπώλειαν τοῦ αἰσθήματος τῆς πραγματικότητος, τὴν ἐμφάνισιν αἰσθημάτων ἀσχέτων πρὸς τὰς πραγματικὰς συνθήκας, συχνὰ δὲ καὶ παραισθήσεις.

ΑΙ ΟΔΥΝΗΡΑΙ ΕΜΠΕΙΡΙΑΙ

Ἡ κλασσικὴ ἐξήγησις τῆς σχιζοφρενείας ὡς καὶ τῶν πλείστων ψυχικῶν ἀσθενειῶν ἦτο ὅτι ὀφείλεται εἰς ἔντονα συναισθήματα τὰ ὁποῖα προκαλοῦνται ἐξ ὀδυνηρῶν ἐμπειριῶν. Σήμερον, οἱ ἐπιστήμονες τείνουν νὰ θεωροῦν ὅτι αἱ ψυχικαὶ ἀσθένειαι ὀφείλονται εἰς διλογικὰς διαμαρτίας ἢ εἰς κάποιον πρόσθετον παράγοντα, ὁ ὁποῖος κλονίζει τοὺς ἀνθρώπους ἐπιρρεπεῖς εἰς συναισθηματικὰ τραύματα.

—Δὲν νομίζω ὅτι ἡ αἰτία τῆς σχιζοφρενείας εἶναι μία» λέγει ὁ δρ. Τόρρεϋ. «Νομίζω ὅτι, πιθανῶς, εὑρισκόμεθα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ πρὸς ἀνεύρεσιν ἑνὸς ἐκ τῶν αἰτίων της.

Ἀπὸ τοῦ 1929, ἀνὰ τὴν Εὐρώπην ἔχουν δημοσιευθῆ στατιστικαὶ ἐκθέσεις, αἱ ὁποῖαι δεικνύουν ὅτι δυσανάλογοι ἀριθμοὶ σχιζοφρενῶν ἔχουν γεννηθῆ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἄνοιξιν. Ἀλλ' αἱ στατιστικαὶ ἀφεώρων μικροὺς ἀριθμοὺς πασχόντων, οὕτω δὲ αἱ ἐκθέσεις δὲν ἐπηρέασαν τοὺς ἐπιστήμονας.

Ὁ δρ. Τόρρεϋ καὶ τὸ ἐπιτελεῖον του συνέλεξαν στοιχεῖα ἐπὶ 53.584 σχιζοφρενῶν γεννηθέντων μεταξὺ τῶν ἐτῶν 1920 καὶ 1955 καὶ τὰ συνέκριναν μὲ ἄλλα ἄτομα γεννηθέντα εἰς τὰς αὐτὰς πολιτείας. Ἀνεκάλυψαν οὕτω, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν σχιζοφρενῶν, οἱ ὁποῖοι ἐγεννήθησαν ἀπὸ τὸν Δεκέμβριον μέχρι καὶ τοῦ Μαΐου ἦτο κατὰ 5% μεγαλύτερος παρὰ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι εἶχον γεννηθῆ κατὰ τοὺς ἄλλους μῆνας τοῦ ἔτους κατὰ δὲ τοὺς μῆνας Μάρτιον καὶ Ἀπρίλιον τὸ ποσοστὸν των ἦτο κατὰ 6 9 % μεγαλύτερον. Οἱ ἀριθμοὶ αὐτοὶ θεωροῦνται ἀπὸ τοὺς ἰατροὺς στατιστικολόγους σημαντικοί.

Εἰς ἄρθρον του εἰς τὸ περιοδικὸν Ἀρχεῖα Γενικῆς Ψυχιατρικῆς, δημοσιευθὲν τὸν παρελθόντα μῆνα, ὁ δρ. Τόρρεϋ λέγει ὅτι μελέται ἐπὶ 50.000 σχιζοφρενῶν δεικνύουν ὅτι κατὰ τὸν χειμῶνα καὶ τὴν ἄνοιξιν σημειοῦνται περισσότεραι γεννήσεις ἐπιρρεπῶν εἰς τὴν σχιζοφρένειαν. Εἰς τὴν Νότιον Ἀφρικὴν καὶ τὴν Αὐστραλίαν ὅπου αἱ ἐποχαὶ τοῦ ἔτους εἶναι ἀντίστροφοι, αἱ τοιαῦται γεννήσεις ἐμφανίζονται ἀπὸ τοῦ Μαΐου μέχρι καὶ τοῦ Ὀκτωβρίου.

Ὑπάρχουν λέγει πολλαὶ πιθαναὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ χικαὶ ἐλλείψεις εἰς τὴν διατροφὴν τῶν μητέρων, κλιματολογικαὶ ἐπιδράσεις ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ὠαρίων ἢ χρωμοσωμάτων καὶ ἐποχικαὶ παραλλαγαὶ εἰς τὰς ποσότητας τοῦ ἡλίου τῆς θερμότητος, τοῦ ψύχους καὶ τῶν μεταλλικῶν ἢ χημικῶν οὐσιῶν εἰς τὸ περιβάλλον.

Ὁ δρ Τόρρεϋ καὶ πέντε ἄλλοι ἰατροὶ πρόκειται νὰ δημοσιεύσουν τὰ εὑρήματά των ἐπὶ τῶν οὐσιῶν αἱ ὁποῖαι καταπολεμοῦν τὴν ἀσθένειαν (ἀντισώματα καὶ ἀνοσιοσφαιρίνες), αἱ ὁποῖαι παράγονται ἀπὸ τοὺς ὀργανισμοὺς εἰς ἀντίδρασιν τῶν μολύνσεων τοῦ αἵματος εἰς τὸ ὑγρὸν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ. Αἱ οὐσίαι αὐταὶ εὑρέθησαν εἰς 6 ἐπὶ 17 σχιζοφρενῶν τοῦ Ἐθνικοῦ Ἰνστιτούτου Ὑγείας.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΑΓΟΡΑ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Ὁ ΟΤΕ δέχεται προσφορές, γιὰ τὴν πώληση σὲ αὐτὸν καταλλήλου οἰκοπέδου εἰς Κράθιο Ἀχαΐας μὲ ἀπαιτούμενο ἐμβαδὸ οἰκοπέδου 400 Μ2.

Τὰ προσφερόμενα οἰκόπεδα πρέπει νὰ εἶναι ἄρτια καὶ οἰκοδομήσιμα καὶ νὰ ἔχουν τὸ ἀναφερόμενο ἀνωτέρω ἐμβαδόν, ἐφ' ὅσον εὑρίσκονται ἐντὸς ὁρίων οἰκισμοῦ, ἐνῶ ἐὰν εὑρίσκοντο ἐκτὸς τῶν ὁρίων τοῦ οἰκισμοῦ πρέπει νὰ ἔχουν τὸ κατὰ περίπτωση ἀναγκαῖο ἐμβαδὸν τὸ ὁποῖο δὲν πρέπει ὅμως νὰ ὑπολείπεται τοῦ οἰκοδομήσιμου.

Τὸ αἰτούμενο τίμημα πρέπει νὰ ἐκφράζεται εἰς δραχμὲς ἀνὰ τετραγωνικὸ μέτρο καὶ ὄχι συνολικά.

Δηλοῦται ὅτι ὁ Ο.Τ.Ε., δὲν καταβάλλει μεαιτικὰ δικαιώματα.

Ὁ φόρος μεταβάσεως ἀκινήτου, τὸ χαρτόσημο καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ συμβολαιογράφου, γιὰ τὴν σύνταξη καὶ ὑπογραφὴ τοῦ συμβολαίου ποὺ ἀνέρχονται εἰς 5,5% περίπου ἐπὶ τοῦ τιμήματος, ὡς καὶ τὸ τυχὸν τέλος ἐποικισμοῦ βαρύνουν τὸν πωλητή.

Οἱ προσφορὲς συνοδευόμενες ἀπὸ πρόχειρα ἤστω ἀλλὰ σαφῆ τοπογραφικὰ σχεδιαγράμματα πρέπει νὰ ὑποβληθοῦν ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συγκροτήματος Δυτικῆς Στερεᾶς—Δυτικῆς Πελοποννήσου τοῦ ΟΤΕ, Παντανάσσης 4, Πάτραι, τηλέφωνο 276-099 ἢ στὸ Τηλεπικοινωνιακὸ Κέντρο τῆς περιοχῆς.

«ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ»

Ἑβδομαδιαῖο ὄργανο σοσιαλιστικοῦ ἀγῶνα καὶ προβληματισμοῦ

Βιβλιοπωλεῖο "Τροχός" καὶ Κεντρικὸ Πρακτορεῖο Τύπου

ΔΥΟ ΣΚΑΝΔΑΛΑ ΣΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟ
Ἐπανάσταση τοῦ σὲξ εἰσέβαλε στὴ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων

Ἀπαραίτητη ἡ ἁρμονία ἀνάμεσα σὲ πολιτικὰ καὶ ἐρωτικὰ ἤθη

ΖΩΗΡΕΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟ. Ἡ ἐπανάσταση ταῦ σὲξ εἰσέβαλε στὴ βουλὴ τῶν κοινοτήτων, ἀλλὰ ἀποκρούσθηκε καὶ μάλιστα μὲ ἐπιφανῆ θύματα. Ἕνας συντηρητικὸς βουλευτής, ὁ Νίκολας Σκὸτ καὶ μιὰ ἐργατικὴ ὑποψήφια βουλευτίνα, ἡ Μώρην Κόλχμουν, ἴσως ἐνταφιάστηκαν ἀὰν καρριέρες. Ἔτσι, ἡ πολιτικοσεξουαλικὴ ζωὴ στὴ Βρεταννία, πέρασε σὲ μιὰν ἄλλη φάση, χαρακτηριζόμενη ἀπὸ αὐστηρότητα.

Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δύο μεγάλων κομμάτων, δηλαδὴ ὁ ἐργατικὸς πρωθυπουργὸς Τζέημς Κάλλαχαν, καὶ ἡ συντηρητικὴ ἐπίδοξος πρωθυπουργὸς Μάργκαρετ Θάτσερ, προειδοποίησαν «πάντα ἐνδιαφερόμενον», ὅτι, ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ μποῦν στὸν πολιτικὸ στίβο ὀφείλουν κυρίως νὰ φαίνονται ἐνάρετοι, ἀσχέτως ἂν δὲν εἶναι. Ἕνας βουλευτὴς ποὺ κάνει σκανδαλώδεις ἐμφανίσεις, μὲ ὠραῖες γυναῖκες τοῦ καλλιτεχνικοῦ ἢ ὄχι κόσμου καὶ δημιουργεῖ ἐντυπώσεις γιὰ τὸ σῶμα τῶν πολιτικῶν γενικότερα, ὀφείλει νὰ ἀλλάξει ἐπάγγελμα. Καὶ μιὰ γυναῖκα, ποὺ δὲν εἶναι ἁπλῶς, ἀλλὰ ὁμολογεῖ ὅτι εἶναι λεσβία, ὅτι δηλαδὴ ἔχει ἐρωμένη, δὲν δικαιοῦται νὰ βρίσκεται στὴ βουλή, οὔτε νὰ ἀσκεῖ ὑπεύθυνο πολιτικὸ ἀξίωμα.

Πρὶν μερικὰ χρόνια, οἱ φιλελεύθεροι κατάργησαν τὸν ἀρχηγὸ τοῦ κόμματος, γιατὶ κατηγορήθηκε νὰ βιοῖ ὄχι ἐνάρετο. Εἶχαν καὶ αὐτοὶ ἀποφανθῆ ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει διαχωρισμὸς μεταξὺ πολιτικῆς καὶ ἐρωτικῆς ζωῆς καὶ ὅτι, ὅπως ἡ πολιτικὴ ζωὴ πρέπει νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸ ἀνεπίληπτη κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ ἡ ἐρωτικὴ πρέπει νὰ εἶναι ἀπασεξήγητη καὶ νὰ μὴν δίνει λαβὴ γιὰ ἐπικίνδυνους παραδειγματισμούς.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ πολιτικὴ ζωὴ στὴ Βρεταννία ὑπέφερε ἐπὶ γενεὲς ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτή. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν μεγάλων βασιλισσῶν ποὺ δημιούργησαν, τὴν αὐτοκρατορία, ὑπουργοὶ καὶ βουλευτές, δὲν παρέλειπαν νὰ ἀναπτύσσουν δραστηριότητες, ποὺ προκαλοῦσαν τὸ δημόσιο αἴσθημα. Καὶ οἱ κυρώσεις δὲν ἦταν λίνες. Τότε ὅμως, ἦταν ἐποχὴ πουριτανικὴ καὶ ἡ κάθαρση αὐτοῦ τοῦ εἴδους καὶ νοητὴ ἦταν καὶ ἀναπόφευκτη.

Σήμερα, ὅμως, μὲ τὴν ἐπικράτηση τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ σὲξ σὲ τόσο πλατειὰ κλίματα, πολλοὶ πίστευαν ὅτι ἕνας βουλευτής π.χ., θὰ μποροῦσε νὰ ἀπατήσει τὴ γυναίκα του, νὰ κατα δικασθεῖ ἀπὸ τὸ δικαστήριο γιὰ μοιχεία, νὰ γυρίζει μὲ γυναῖκες, στὰ νυκτερινὰ κέντρα καὶ νὰ εἶναι βουλευτής. Ἀπατήθηκαν. Καὶ ἡ περίπτωση τοῦ Σκὸτ εἶναι προειδοποιητική. Πολλοὶ πίστευαν, ὅτι μιὰ γυναίκα, ἀὰν τὴν Μώρην Κόλχμουν, μποροῦσε νὰ παρατήσει τὸν ἄνδρα της, γιὰ νὰ ἀνταλλάσσει ἐρωτικὲς πειραματίσεις μὲ μιὰ γυναίκα καὶ νὰ διεκδικεῖ τὴν ὑποψηφιότητα βουλευτοῦ ἀπὸ τὸ κόμμα σὲ μίαν ἐπαρχία ὁποιαδήποτε. Πῆραν τὴν ἀπάντηση ἀπὸ τὸ κόσμο. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο ἐπαναθεσμοποιεῖται, κατὰ κάποιον τρόπο τὸ ἀσυμβίβαστο ἀνάμεσα στὴν ἀποδεκτὴ πολιτικὴ ζωὴ καὶ τὴν ἀπαράδεκτη ἐρωτικὴ δραστηριότητα. Ὁ πολιτικός, σ' ὅλα τὰ ἐπίπεδα, ὀφείλει καὶ νὰ εἶναι ἐνάρετος καὶ νὰ φαίνεται ἐνάρετος. Γίνεται βέβαια μιὰ παραχώρηση, κατὰ τὸ προηγούμενο τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν ποὺ ἐπέτρεπαν π.χ. τὴν κλοπή, φτάνει νὰ μὴν τὴν μάθαινε κανείς. Μπορεῖ ἕνας πολιτικὸς νὰ κάνει ἀσωτίες, ἀλλὰ πρέπει νὰ τὶς ξέρει μόνο αὐτὸς καὶ τὸ «συμβαλλόμενο» πρόσωπο. Κανεὶς ἄλλος.

ΒΑΘΕΙΕΣ ΟΙ ΔΙΑΦΩΝΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΔΥΟ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ὑπάρχει πάντως, κάποια διάκριση ἀνάμεσα στὰ δύο φύλα στὸ θέμα αὐτό. Ὁ συντηρητικὸς ἀντάρτης τοῦ σὲξ Νίκολας Σκὸτ, ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ ἐπιφανεῖς νέους πολιτικούς, γνωστὸς φιλελεύθερος καὶ προοδευτικός, δὲν θέλησε νὰ ὑπακούσει στὴν προσταγὴ τοῦ κόμματος καὶ νὰ παρατηθεῖ ἀπὸ τὴν ἕδρα του. Φυσικά, δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐξαναγκασθεῖ νὰ τὸ πράξει. Σὲ προσεχεῖς ὅμως ἐκλογὲς τὸ κόμμα θὰ κάνει ἐκεῖνο ποὺ ἔκαναν οἱ ἐργατικοὶ μὲ τὴν κυρία Μώρην Κόλχμουν. Νὰ μὴν τὸν περιλάβει στοὺς ἐπίσημους συνδυασμούς.

«Σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση, δηλώνει αὐτός, θὰ κατέβω ἀὰν ἀνεξάρτητος. Κανεὶς δὲν ἔχει δικαίωμα νὰ μοῦ ὑπαγορεύσει τὸν τρόπο τῆς ἰδιωτικῆς μου ζωῆς».

Γνωρίζει ἐν τούτοις, τί σημαίνει αὐτό. Ἀποκήρυξη ἀπὸ τὸ κόμμα, σημαίνει θανάτωση στὴ συνείδηση τῶν ὀπαδῶν τοῦ κόμματος καὶ ἐπομένως ἀποτυχία. Ὁ πολυπράγμων βουλευτὴς θὰ ἀναγκασθεῖ νὰ ἰδωτεύσει. Καὶ φαίνεται ὅτι ἡ ὁδότητα τοῦ βουλευτοῦ ἐξασφαλίζει πολλὲς καὶ ἐντυπωσιακὲς διεξόδους στὴν ἐρωτικὴ του ζωτικότητα.

Στὸ Νορθχάμπτον, ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, τὸ ἐργατικὸ κόμμα ἔδειξε καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά του καὶ τὴν διαίρεσή του πάνω στὸ θέμα τῶν ἐρωτικῶν ἠθῶν, σὲ σχέση μὲ τὰ πολιτικὰ ἤθη. Ἡ Μώρην Κόλχμουν, ἀπὸ τὶς γνωστὲς πρωταγωνίστριες τοῦ κινήματος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς γυναίκας καὶ τὴν ἀπαλλαγὴ τῶν ἠθῶν ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς τῶν νόμων καὶ τῶν παραδόσεων τοῦ κατεστημένου, ἀποστερήθηκε ἀπὸ κάθε δυνατότητα ὑποψηφιότητος γιὰ τὸ ἐργατικὸ κόμμα.

Ἡ τοπικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος, πειθαρχοῦσα σὲ προσωπικὴ σύσταση τοῦ ἀρχηγοῦ κ. Κάλλαχαν, ἀποφάσισε, μὲ σημαντικὴ, ἀλλὰ ὄχι πολὺ μεγάλη πλειοψηφία, ὅτι δὲν δικαιοῦται νὰ ἀνήκει στὶς τάξεις τοῦ κόμματος καὶ μάλιστα στὸ ἐπίπεδο τῶν ὑποψηφίων, γιὰ τὸ κοινοβούλιο. Ἡ πολυπράγμων κυρία ἐγκατέλειψε τὸν ἄνδρα της, γιὰ νὰ συζήσει μὲ τὴν Μπάρμπαρα Τόντ, διευθύντρια τοῦ περιοδικοῦ «Σαπφώ», ποὺ διαβάζεται, ἀπὸ τὶς ὁμοφυλόφιλες Ἀγγλίδες. Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ψηφοφορίας ἦταν 28 μὲ 17 καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι πολλοὶ μέσα στὸ κόμμα ὑποστηρίζουν ὅτι ἡ πολιτικὴ δὲν σημαίνει ἀναγκαστικὰ καὶ καλογηρικὸ βίο.

«Εἶμαι ὑπερήφανη γιὰ τὴν ἰδιωτική μου ζωή, δήλωσε ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τῆς ἐπιτροπῆς. Δὲν ὑπάρχει ὡραιότερο πρᾶγμα ἀπὸ τὸ νὰ ἀνταλλάσσει μιὰ γυναίκα φροντίδες μὲ εἶδος, μὲ μιὰ γυναίκα. Δὲν τὸ ἀπαγορεύει κανεὶς νόμος καὶ καμμιὰ λογική».

Ἡ κυρία Μώρην, 49 ἐτῶν ἐννοεῖ νὰ ζήσει τὴ ζωή της κατὰ τὸν τρόπο ποὺ αὐτὴ θέλει, ἀλλὰ φυσικὰ στὴ βουλὴ δὲν ἔχει θέση. Ἔχει τρία μικρὰ παιδιὰ ἀπὸ τὸν σύζυγο ποὺ ἐγκατέλειψε. Ἡ περιλάληττη κυρία, προσέφυγε στὴν ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ κόμματος, ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ἔχει καμμιὰ πιθανότητα νὰ δικαιωθεῖ. Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐπιτροπὴ θὰ εἶναι ἀσφαλῶς πολὺ αὐστηρότερη.

ΠΡΟΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Ἡ ὑπόθεση Σκὸτ, εἶναι καὶ δημόσια καὶ ἰδιωτική. Γιὰ ἕνα μικρὸ διάστημα χρημάτισε ὑπουργὸς στὴν τελευταία κυβέρνηση Χήθ καὶ ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τοποθετήθηκε στὴν ἀριστερὰ πτέρυγα τοῦ κόμματος. Πρὶν ἀπὸ 17 μῆνες χώρισε. Ἡ γυναίκα του τὸν κατηγγειλε γιὰ ἀλλεπάλληλες μοιχεῖες, ἐκεῖνος ἀποδέχτηκε τὶς κατηγορίες, ἀλλὰ ἰσχυρίσθηκε ὅτι ἦταν δικαίωμά του. Τὸ διαζύγιο ἐξεδόθη ὑπαιτιότητί του. Σὲ συνέχεια, ἄρχισε δημόσιες ἐμφανίσεις πότε μὲ τὴ μιὰ καλλιτέχνιδα, πότε μὲ τὴν ἄλλη, σὲ δημόσια κέντρα. Δυὸ ξανθὲς καλλονές, μον τέλλα οἴκων μόδας, ἡ Σαρλὸτ Κούρζον καὶ ἡ Σεσίλια Τάμπσελ, ἦταν μεταξὺ τῶν κυρίων ποὺ συνόδευε στὶς ἐμφανίσεις του.

Οἱ σύλλογοι τῶν συντηρητικῶν καὶ ἰδαίτερα στὴν περιφέρεια στὴν ὁποία ἐκλέγεται, ἐξαπέλυσαν ἐγκαιρότατον τὸ μεγάλη ἐπίθεση. Τὸν κατηγόρησαν σὰν ἀμοραλιστὴ «ποὺ ἐξευτελίζει τὴν ἀνθρώπινη ἀξιοπρέπεια, ποὺ δὲν σέβεται τοὺς νόμους καὶ τὶς παραδόσεις καὶ προκαλεῖ μεγάλη ζημιὰ στὸ κόμμα. Προσέφυγε στὴν ἀνεσία τοῦ κόμματος, ἡ ὁποία τὸν ἐπέπληξε καὶ τὸν κάλεσε νὰ παραιτηθεῖ ἀπὸ τὸ βουλευτικὸ ἀξίωμα. Αὐτὸς ὅμως δὲν ὑπάκουσε.

«Εἶναι πολὺ γοητευτικός, δήλωσε ἡ Τσέρυ Χούζ, μιὰ ὡραία ἐνάτρια. Εἶναι πάρα πολὺ τρυφερός, καὶ τραβάει τὰ νεαρὰ ἰδαίτερα κορίτσια. Νομίζω πὼς δὲν πρέπει νὰ νίνει θύμα τῶν γοητειῶν σωβινιστριῶν».

Ὁλόκληρα πολὺ περίεργη! Θύματα τῶν σωβινιστριῶν γυναικῶν. Τὴν ἴδια ὁρολογία χρησιμοποίησαν καὶ οἱ ὑπερασπιστὲς τῆς κυρίας Μώρην Κόλχουν. Τὴν χαρακτήρισαν σὰν θῦμα τῶν σωβινιστῶν ἀνδρῶν! Ἡ κοινὴ γνώμη ὅμως, στὴ συντριπτικὴ της πλειοψηφία δὲν θὰ ἀνεχόταν ποτέ, ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν μεγαλύτερη προσωπικότητα, μετατροπὴ τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων σὲ στέγη ὁμοφυλοφίλων.

Μερικοὶ παράγοντες διστυπώνουν γενικότερες κατηγορίες στὶς περιπτώσεις τῶν δύο ἀνταρτῶν τοῦ Σκὸτ καὶ τῆς Κόλχμουν. Λένε δηλαδή, ὅτι δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποφασίζουν γιὰ τὴ μοῖρα του ὀλιγομελεῖς ἐπιτροπές, ἀποτελούμενες ἀπὸ μερικὲς δεκάδες πρόσωπα. Οἱ ἐπιτροπὲς αὐτὲς κρίνουν τελικὰ ποιὸς θὰ εἶναι ὑποψήφιος βουλευτὴς καὶ ἐπομένως ποιὸς θὰ ἐκλεγεῖ βουλευτής.

Ἡ διάσταση εἶναι τόσο μεγάλη, ὥστε ἔγινε πρόταση νὰ διαγραφεῖ ὁ Σκὸτ ἀπὸ μιὰν ὁμάδα κρίνει, στὴν ὁποία μετέχουν μόνο μέλη τῆς βουλῆς τῶν κοινοτήτων καὶ τῆς βουλῆς τῶν λόρδων. Ἡ πρόταση ἀπερρίφθη καὶ ὁ Σκὸτ διατήρησε τὴν ἰδιότητα τοῦ μέλους. Πολλοὶ ὅμως ἄλλοι δήλωσαν ὅτι ἀποσύρονται ἀπὸ τὴν ὁμάδα καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι τὰ νέα ἤθη δὲν πρόκειται νὰ πολιτογραφηθοῦν ἄνετα. Ἡ ἀνάδραση εἶναι πλατειά.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΝΑΡΕΤΟΥ ΒΙΟΥ

Σὲ μιὰ πρόσφατη συνέντευξή του, ὁ νεαρὸς ὑπουργὸς ἐξωτερικῶν τῆς Βρετανίας κ. Ὄουεν, δήλωσε ὅτι «δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει διαχωρισμὸς τῆς προσωπικῆς ἀπὸ τὴν δημόσια ζωή, τουλάχιστον πάντοτε». Ἡ συνέντευξη ἦταν ἄσχετη πρὸς τὶς περιπτώσεις τοῦ Σκὸτ καὶ τῆς Κόλχμουν. Ὁ Ὄουεν, ποὺ χαρακτηρίζεται σὰν ὁ Ἄντονυ Ἤντεν τῆς ἀγγλικῆς διπλωματίας καὶ διότι εἶναι πολὺ νέος καὶ διότι εἶναι πολὺ ὡραῖος, ρωτήθηκε πάνω σὲ πολλὰ καὶ διάφορα θέματα τῆς προσωπικῆς ζωῆς τῶν πολιτευτῶν καὶ ὑποστήριξε ὅτι ὁ πολιτικός, αὐτὸς γενικά, ποὺ δια χειρίζεται κοινὲς ὑποθέσεις, δὲν μπορεῖ σὲ καμμιὰ περίπτωση καὶ γιὰ κανένα λόγο νὰ γίνει δακτυλοδεικτούμενος. Ὅσο μάλιστα πιὸ ψηλὰ βρίσκεται, τόσο περισσότερο ὀφείλει νὰ εἶναι ἀπὸ κάθε ἄποψη ἄψογος.

Τοῦ ὑπενθύμισαν τὴν περίπτωση τοῦ Καναδοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Τρυντώ, ποὺ ἔκανε τολμηρὲς ἐμφανίσεις μὲ γυναῖκες, κυρίως στὰ ταξίδια του καὶ ποὺ τελικὰ χώρισε τὴ γυναίκα του, διότι καὶ ἐκείνη ἔκανε τὸ ἴδιο. Ὁ κ. Ὄουεν ἀπάντησε ὅτι «θὰ ἦταν ἀντιδιπλωματικὸ νὰ σχολιάσει τὴν περίπτωση Τρυντώ», ἀλλὰ ἔκανε μιὰ διπλωματικὴ ὑπόμνηση τοῦ Ἀντλάϊ Στήβενσον, ποὺ ἦταν μεγάλη προσωπικότης στὴν ἀμερικανικὴ πολιτικὴ ζωὴ καὶ ποὺ «χάνταχώθηκε» διότι ἦταν χωρισμένος.

«Μὲ τὴν πολιτικὴ δὲν μπορεῖ νὰ ἰσχύει ἐκεῖνο ποὺ ἴσχυε μὲ τὸν Ὄσκαρ Οὐάϊλντ», εἶπε ὁ κ. Ὄουεν. Ὁ Οὐάϊλντ ἦταν συγγραφέας, δὲν ἦταν πολιτικός. Ὑπάρχουν βέβαια πολλοὶ ποὺ δὲν κάνουν διαχωρισμὸ ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους καὶ πιστεύουν ὅτι σ' αὐτὰ τὰ θέματα ἐκεῖνο ποὺ ἰσχύει γιὰ τὸν ἐργάτη καὶ τὸν ὑπάλληλο, τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ γιὰ τὸν καλλιτέχνη καὶ τὸν συγγραφέα. Ἡ πολιτική, ὅμως, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ μὴν παραγνωρίζει τὶς σκοπιμότητες. Ἕνας πολιτικὸς πρέπει νὰ εἶναι, κατὰ τὸ δυνατό, πρότυπο συμπεριφορᾶς στὴν κοινωνία, διότι διαχειρίζεται ὄμεσα, κρατικὲς ὑποθέσεις. Ἡ ἀναρχία στὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ του εἶναι φυσικὸ νὰ δημιουργεῖ τὴν ἐντύπωση ὅτι συνοδεύει καὶ τὴ δημόσια δραστηριότητά του, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ καταστρέφεται ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ στοὺς ἐκλεκτούς του. Πέρα ἀπὸ αὐτό, νομίζω ὅτι οἱ ὑπεύθυνοι πολιτικοὶ ἄνδρες πρέπει νὰ δείχνουν τὴν πρέπουσα ἀντίδραση σὲ νεωτερισμοὺς ποὺ δὲν ἔχουν κατανοηθεῖ ἀπὸ τὸν χρόνο.

Γενικότερα, ὁ κ. Ὄουεν ὑποστηρίζει ὅτι θεσμοί, καθὼς εἶναι ὁ γάμος καὶ ἡ οἰκογένεια, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑποκαθίστανται ἀνευσυδήτα. «Εἶναι, βέβαια, πιθανὸν ἡ ἄλφα ἀντικοινωνικὴ συμπεριφορὰ νὰ ἀκολουθεῖται γιὰ νὰ ὑπηρετηθεῖ ἕνα δῆθεν ἰδεῶδες, τὸ περιβόητο ἰδεῶδες τῆς συντριβῆς ὅλων τῶν λεγομένων παλαιῶν ταμποῦ. Ἐπειδὴ ὑπάρχουν ὁρισμένα ταμποῦ ποὺ ξεπεράστηκαν, δὲν σημαίνει καθόλου ὅτι ξεπεράστηκαν ὅλα καὶ ὅτι ὅλα πρέπει νὰ ἀγνοηθοῦν. Δὲ τι, τότε, θὰ περάσουμε σὲ μιὰ μορφὴ κοινωνικῆς ἀναρχίας ποὺ θὰ εἶναι ταυτόσημη μὲ τὴ δύλυση».

Πόσο ὁ ἰδιωτικὸς βίος τῶν πολιτικῶν εἶναι σοβαρὸς παράγων γιὰ τὸ γόητρό τους ἢ ἀκόμα καὶ τὴ σταδιοδρομία τους, φαίνεται καὶ ἀπὸ μεταθανάτια παραδείγματα. Ὁ Τζὼν Κέννεντυ ἦταν ἕνας ἀξεπέραστος θρῦλος καὶ στὶς Ἡνωμένες Πολιτεῖες καὶ στὸ ἐξωτερικό. Ὅταν πέθανε, δημοσιεύθηκαν διάφορα πράγματα, σχετικὰ μὲ τὶς ἐξωσυζυγικὲς δραστηριότητές του, ποὺ ἀμαύρωσαν τὴ φήμη του. Σήμερα, ὁ Τζὼν Κένεντυ, δὲ εἶναι πιὰ ἐκεῖνος ποὺ ἦταν. Δὲν εἶναι τὸ εἴδωλο. Καὶ αὐτὸ ὄχι γιατὶ δὲν ζεῖ πιά,